Capitulū quintū.

que in lege sunt ꝓphetata rebus ipis
fuerint adimpleta Ingenuus homo
si vel in vili mēdacio inuētus fuerit
erubescit Et quō deus qđ in lege ꝓ/
misit nō faciat: aut aliter faciat? Uir
sapiens qđ dixerit verbū suū nō relin
quit in vacuū Et quō verba dīna si/
ne exitu vacua poterint remanē? De
us hoīez punit. si qđ docet aliū: ipe ñ
fecerit Quō christus quod locutus ē
in ꝓphetis nō adimpleuit in ope? De
niqꝫ impleuit legē in minimis istis

Si quis soluerit v/

nū de mādatis istis mīmis. ⁊ docuerit
sic hoīes mīmus vocabitur in regno
celorū. Sed pmū videamus q̄ sunt
mīma ista mādata ⁊ alij quidē alit in
terptati sunt: alij aūt aliter Puto aūt
ipe dñs manifeste ostēdit q̄ sūt dicēs
demōstratorie Si quis soluerit vnū
de mādatis istis mīmis. i. q̄ mō dictu
rus sum Nā talis est mos loquēdi in
scpturis q̄ post modicū sunt dictura
q̄si iā dicta demōstrant. sic est ibi Au
dite hec oēs gentes Que hec. nisi q̄
in seq̄ntibus versiculis erat dictur⁹?
Mādata igit moysi in actu facilia sūt
Nō occides. nō adulterabis ⁊ iō in
remunēatiōe modica: in pctō aūt ma
gna Mādata aūt christi. i. neqꝫ irasca/
ris neqꝫ cōcupiscas: in ipo actu diffici
lia sunt. et ideo in remuneratione ma
gna sūt. in pctō aūt mīma Quō absti
nere ab homicidio ⁊ adulterio facile
est. Ipa eni crimis magnitudo volū
tatē faciēdi repcutit. ⁊ iō nō habꝫ lau
dē qui abstinet se ab eis ꝙ non est la
bor abstinere se ab illis Nā oē maluꝫ
quāto grauius crimē est tāto leuius
videt ad nō faciendū ⁊ grauius facit
peccatū si fuerit factū Nō irasci autē
difficile est in actu ꝙ dum leuis culpa
putatur nō facile obseruat a multis.
⁊ multū laboriosū est posse nō irasci
ꝙ naturaliter in hoībus iracūdia est
plātata ⁊ iō in remuneratione magna
sunt. ꝙ difficile ⁊ laboriosuꝫ est absti/
nere ab eis Propterea ⁊ si iratus fu
erit homo aut cōcupierit: est quidem
peccatū quia malū est. nō tñ est graue
peccatū ꝙ difficile est abstinere ab eis
Ergo mīma mādata ista dicit christi
mādata Nō irascaris. nō cōcupiscas
q̄ in obfuādo quidē magna st. in pec
cato aūt mīma vident q̄tū ad hoīes
Negligētes ergo illi q̄ leuia pcca cō/
mittūt minimi sunt in regno dei. i. q̄
iratus fuerit ⁊ iratus grande peccatū
nō fecerit. a pena quidē securus est ñ
tñ est in gloria ꝙ ⁊ si nihil tale cōmit
tit ꝙ secutus est iram suā ⁊ nō illā re
pssit in corde suo: peccauit. Unū iubꝫ
nos ꝓpheta Si irati fuerimus vt cō
pūcti in cordibus nr̄is iracūdiā repri
mam⁹. sciens qm̄ si p iracūdiā vel leui
ter peccauerimus pctores sum⁹ Itē.
qui cōcupiscit ⁊ si nō fecerit peccauit
Quare? Quia vel oīno voluit Qui g̃
doctor est. si ab oībus abstinuerit ma
gnus est Si aūt vel leuia hic pecca/
uerit nihil illi ꝓdest sacerdotalis di/
gnitas eius sed ꝓiectus ab ecclesia/
stico pmo choro fit inter eos q̄ nec in
pena sūt ꝙ nō fecerūt graue peccatū
nō tñ sunt in gloria ꝙ pcci rugā aut
maculā susceperunt vñ sbiungit

Nisi abūdauerit iu

sticia vestra plusqꝫ scribaꝝ ⁊ pharize
orū nō itrabitis i regnū celorū Scri
barū ⁊ phariseorū iusticie sūt mādata
moysi. impletiōes aūt mādatorū illo/
rū sunt mādata christi Hoc ergo dic
Nisi qui sup legis mandata. etiā hec
q̄ apud illos mīma estimātur imple/
uerit: nō intrabit in regnū celoꝝ Hec
āt de ⁊ pena liberāt ⁊ in regnum in/
ducūt. Cū sit aūt id ipꝫ soluē mīma ls
mandata ⁊ nō custodiē. quare sup de

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-120/0100
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt